

[Pia Gjellerup]

De naturlige forventninger, almindelige mennesker har, er vi sådan set ikke så bekymrede for, fordi vi ved, at almindelige mennesker har den forventning, at vi i Folketinget prøver at finde en eller anden form for balance i samfundsøkonomien. Men når det er særlige grupper mennesker, som er blevet særligt begunstiget, og vi tager den særlige begunstiging fra dem, så er det pludselig forfærdelig synd for de pågældende, at den bliver taget fra dem for fremtiden, og så kalder man det tilbagevirkende kraft. Det ville det kun være, hvis det var for en fortid også.

Jeg er glad for at se, at fru Elisabeth Arnold er ved at komme herop på talerstolen for at kunne give os en besvarelse, for det kræves faktisk, for at vi ikke skal have en masse uklarheder omkring, hvad der er tilbagevirkende kraft.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Ganske kort til fru Pia Gjellerup: Når vi taler om tilbagevirkende kraft, er der selvfølgelig en rent juridisk fortolkning, som det også er nævnt i betænkningens bidraget fra Socialdemokratiet til dette lovforslag, hvor man ganske korrekt siger, at forslaget ikke har juridisk tilbagevirkende kraft.

Det havde f.eks. kartoffelkurens renteaftgift heller ikke. Ikke desto mindre var Socialdemokratiet nogle af de mest aktive for at få fjernet kartoffelkurens renteaftgift, fordi der i befolkningen var den stemning, at den havde tilbagevirkende kraft. Vi kan ikke sige, der er juridisk tilbagevirkende kraft i det her, men det vil garanteret blive opfattet sådan, og det ønsker vi ikke at bidrage til.

Det vigtigste er, om der er indgået en kontrakt mellem nogle personer eller nogle organisationer om nogle fremtidige betalinger, ja eller nej? Det er dér, opfattelsen af tilbagevirkende kraft vil indgå.

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

Allerførst vil jeg da ikke undlade at glæde mig over, at der er en meget bred tilslutning til dette lovforslag.

Men den næste bemærkning, jeg så vil gøre, knytter an til diskussionen om tilbagevirkende kraft. Jeg synes, at fru Elisabeth Arnold har givet en korrekt og fuldt dækkende beskrivelse

af situationen. Jeg tror ikke, at hr. Stavad og fru Pia Gjellerup er i stand til at give nogen klar, logisk og entydig beskrivelse af, hvornår man kan sige, at der i politisk eller folkelig forstand foreligger tilbagevirkende kraft, i forhold til, hvornår der i juridisk forstand foreligger tilbagevirkende kraft.

Jeg synes, at fru Elisabeth Arnold har givet den helt korrekte og præcise forklaring, nemlig at dette er et område, hvor man i meget vid udstrækning må sige, at de arrangementer, der er lavet, ikke primært har haft et skattemæssigt sigte, en skattemæssig baggrund, men at der kan være mennesker, som af alle mulige andre fornuftige grunde har foretaget sig nogle dispositioner helt i tillid til gældende regler. Det har ikke for disse menneskers vedkommende været spekulative arrangementer.

Så er det korrekt, at der ved siden af dette naturlige marked voksede et rent spekulativt marked frem, og Folketinget ønsker nu at stoppe denne trafik for så vidt angår fremtidige arrangementer.

Det er korrekt, som hr. Jens Thoft og hr. Stavad fremfører, at vi senere i dag skal drøfte et andet område, hvor man må sige, at situationen er anderledes i den forstand, at der formodentlig ikke kan opstilles en eneste anden begrundelse for de pågældende arrangementer, end at de er rent skattebetingede, og dér sikrer man sig så imod tilbagevirkende kraft med en anden teknik, som i øvrigt hyppigt anvendes, når det drejer sig om kursgevinstbeskatning. Men også når det gælder disse ændringsforslag, som vi skal behandle under et senere punkt på dagsordenen, vil hr. Stavad og hr. Jens Thoft bemærke, at for så vidt angår en del af forslagene kommer de også kun til at gælde nye arrangementer, altså arrangementer, der oprettes fra og med i dag, hvorimod de ikke omfatter arrangementer, der er indgået tidligere, og det er, fordi vi her står med et område, der er utrolig indviklet, og derfor kræves der forskellige teknikker til at forebygge tilbagevirkende kraft, så hr. Jens Thofts og hr. Stavads forsøg på at foregive, at der findes en entydig, klar og logisk definition på, hvordan man bedst sikrer det, falder helt til jorden.

Derimod synes jeg, at fru Elisabeth Arnold har ramt helt plet med sin beskrivelse og sin argumentation.